నాస్తి (న+అస్తి)

- వెల్చేరు చంద్రశేఖర్

(క్రిందటి సంచికనుంచి కొనసాగింపు)

వర్తమానం.

ఆ రోజు వచ్చిన టెలిగ్రాం తనని తన జీవితాన్ని మార్చేస్తుందని...లేదా, దానికి అవకాశం కలుగచేస్తుందని తను అనుకోలేదు. ఆ టెలిగ్రాం మూడోది.

మామ్మకి బాగులేదని త్వరగా రమ్మని...,

నాన్నకి మొదటి టెలిగ్రాం వచ్చినప్పుడు, నాన్న అమ్మ,నేను క్షణం ఆలస్యం చెయ్యకుండా ఆ పల్లెటూరుకి వెళ్ళేం. అప్పటికి మామ్మ మంచం మీద స్పృహలేని స్థితిలో వుంది. ఆవూళ్ళోఆచారిగారు మందిస్తున్నారు.

నాన్న ఏదో చిన్నవుద్యోగం చూసుకు విశాఖపట్నం వచ్చేసినా,మామ్మ తాతలనాటి ఆస్తిని, ఆ యింటిని వదిలి నాన్నతో విశాఖపట్నం రాలేదు. నాన్నకి ఆవూళ్ళో వ్యవసాయం పేరుతో చేతికి మట్టంట్టించుకోడం యిష్టం లేదు.

నాన్నకి వచ్చేజీతం,మామ్మ పంపించే సహాయం,జీవితం ఘనంగా వున్నట్టు అనిపించినా అవసరాలు మాత్రమే తీరేవి.

అవసరాలు కాక కోర్కెలుకలలుకూడా జీవితాన్ని పట్టిపీడిస్తాయని నాకు తెలీదు. అలా పట్టిపీడిస్తున్న కలలు తపింపచేసేవి. దానికి డబ్బే ఊరట, దానికో లక్షవరకూ కావాలి యెవరిస్తారు. నాన్న మామ్మ దగ్గరకెళ్ళి వోరెండెకరాల పొలం అమ్మెయ్యమని,దాంతో చిరంజీవిని ఇంజనీరింగ్ చదివిస్తానని,శతవిధాల చెప్పారు. మామ్మ నీకొడుకు ఇంజనీరింగ్ చదవకపోతే వచ్చే నష్టం యేదీ లేదు...పొలాన్ని అమ్మేదిలేదని.. ఖండితంగా చెప్పింది.అలా కల కరిగిపోయి, మనసుని వేధించి, కసిగా మారిపోయింది. నేను బియస్సి రెండో సంవత్సరంలో వుండగా మొదటి టెలిగ్రాం వచ్చింది.

ఆ టెలిగ్రాం చూసి వెళ్ళిన మాకు రోజులు గడుస్తున్నాయి,కాని మామ్మపరిస్థితి వొక కొలిక్కి రాలేదు.అలా పదిహేనురోజులు గడిచాయి. మామ్మ తేరుకుంది. మృత్యువును జయించింది. మమ్మల్ని విశాఖపట్నం తరిమేసింది. నాలుగైదు నెలల్లో రెండో టెలిగ్రాం,ఈసారి నాన్న వొక్కరే వెళ్ళారు. యెందుకో మామ్మముసలితనం మీదకన్నా,మామ్మమీదే నమ్మకం నాన్నకి. అలా వెళ్ళిన నాన్న పదిరోజుల్లో తిరిగొచ్చేసారు.

మూడో టెలిగ్రాం రావడానికి ఏడెనిమిది నెలలు పట్టింది. ఆ టెలిగ్రాం చూసి, “ఈవిడ చావదు మనల్ని బతకనివ్వదు.” అంటూ విసుక్కున్నారు.

ఈ సారి అలాకాక అప్పటికే శలవులివ్వడంతో, ఇంట్లోఖాళీగా వున్న నన్ను చూసి “జీవీ నువ్వెళ్ళు యేదైనా అవసరం పడితే కబురు చెయ్యి.” అంటూ నన్ను పంపేరు.

నాన్న నన్ను, “జీవీ” అంటూ పిలుస్తారు. అందుకే ఈ జీవీని జీవితంతో కొట్టుమిట్టాడుతున్న మామ్మ దగ్గరకి పంపేరు.

....

నే వెళ్ళేసరికి అంత పెద్దయింటిలో వో మూలగదిలో నులకమంచం మీద మామ్మ జీవితం కోసం పోరాడుతోంది. మామ్మని కనిపెట్టుకుండానికి వో విధవావిడవుంది. ఆవిడే మామ్మకి వండి పెట్టేది.

ఇప్పుడు మామ్మని కనిపెట్టుకుంది. ఆవిడ వయసు నలభైవరకూ వుంటుంది. దూరపు చుట్టం ఆవిడకి ఎవరూ లేరు. మామ్మ ఆవిడ్ని చేరదీసింది. ఆవిడ యింటిపనుల్లో మామ్మకి సాయపడితే,బైటపనుల్లో సాయపడ్డానికి సాంబడున్నాడు. సాంబడు పాలేరు. పొలంపన్లు, బైటలావాదేవిలు అన్నీ వాడే చూసుకుంటాడు.

ఇంట్లో అడుగుపెట్టిన నన్నుచూసి,“నాన్నగారు రాలేదా?”అనడిగాడు.

“వెనగ్గా వస్తారు” అన్నా...

మామ్మని చూడ్డం అయిపోయింది. ఆచారిగారితో మాట్టాడ్డం అయిపోయింది. వూళ్ళోవాళ్ళ జాలి భరించా... యిప్పుడేం చెయ్యాలి?

రోజూ వంటావిడ వండుతోంది. తింటున్నాను. పొలంలో తోటలో తిరుగుతున్నాను. ఆ రోజు ఆచారిగారితో యధాలాపంగా అన్నా

”మామ్మకెలావుంది” అని.

“మామ్మగారు తేరుకుంటున్న లక్షణాలు యేం కనబడటంలేదు. క్రిందటి సారంటే కొడుకు దగ్గరున్నాడన్న ధైర్యం కావల్ను తేరుకుంది” అన్నారు. అవకాసం దొరికితే వీళ్ళు పొడవడానికి వెనుదియ్యరు. ఈసారి నాన్న రాలేదని దెప్పిపొడుపు.

ఆచారిగారి కళ్ళద్దాలు బద్దలుకొట్టి మందులపెట్టె బైటకి విసెరెయ్యాలనిపించింది. అప్పుడే లేనిపోని ఆలోచన మొదలయింది. నాన్న రాకపోడమే మంచిదయింది. లేకపోతే మామ్మ తేరుకునుండేదేమో! ఈవిడ తేరుకుంటే మళ్ళీ మామోలే...యెక్కడ వేసిన గొంగళి అక్కడే...

ఈవిడ పోతే ఆస్తి చేతికొస్తుంది. నా ఇంజనీరింగ్ కోర్కె తీరుతుంది. నాన్న బిజినెస్ చేద్దామనుకుంటున్న ఆశ నెరవేరుతుంది.

రోజంతా ఇలాంటి ఆలోచనలతో చిరాగ్గా వుండి మధ్యాహ్నం సుబ్బరంగా పడకేసా,లేచేసరికి సాయంకాలమైంది. చీకటిపడితే చెయ్యడానికేమీ వుండదు.ఇంట్లో చీకటి గుడ్డిదీపాలవెలుగు. రచ్చబండ దగ్గర కెళితే, గ్రామంలో యువకులంతా చేరి, అక్కడున్న గుండ్రాయిని యెత్తుతారు. బస్కీలు తీస్తారు.కర్రసాము చేస్తారు. కాస్త వినోదం కానీ అదికూడా యెన్నాళ్ళు...?

రచ్చబండ దగ్గర్నుండి రాగానే వంటావిడ వడ్డన, భోజనం చేసి గదిలోకి వెళ్ళి పడక, వో చదువుకోడానికుండదు. పాట వినడానికివుండదు. చికాగ్గా మంచం మీదకి చేరా...పొరించి, పొరించి యెప్పుడో నిద్రపట్టింది. అందులో కల... కల చెదిరి మెలకువ వచ్చేసరికి,చుట్టూ చీకటి.... చింత గీర్లరొద ...యెదురుగా మామ్మ గదిలో దీపం...మామ్మ యెప్పుడు పోతుంది. తన కెప్పుడు ఇక్కడ నుండి విముక్తి? అనేక ఆలోచన్లు...

ఆలోచన్లని చెదరగొడుతూ ..గుసగుసలు, ..యెక్కడ నుండి? ఈ అర్ధరాత్రి యెవరు మాట్లాడుకుంటున్నారు. మెల్లగా మంచం మీదనుండి లేచా, అడుగులో అడుగువేస్తూ మామ్మ గదిలోకి వెళ్ళా, గుడ్డి దీపం వెలుతుర్లో వంటావిడ పక్క బోసిగా కనబడింది. ఆవిడే బాత్రూముకో పోయుంటుంది. అనుకుని మామ్మ మంచం చేరి మామ్మని పరిశీలనగా చూసా...యెగూపిరి తీస్తోంది. కళ్ళకింద ముడతలు,బుగ్గలులోతుకుపోయి దవడ ఎముకలు వెళ్ళుకొచ్చాయి. జీవితంలో చరమపోరాటం సాగిస్తోంది.

బతికున్నన్నాళ్ళు మొగుడికి లొంగలేదు...కొడుక్కి లొంగలేదు...పెత్తనం చేసింది. తనను కున్నది జరిపింది. జరిపించుకుంది. ఆఖరికి యముడిక్కూడా లొంగడం లేదు. యముడు గెలవడం తప్పదు, కానీ యెప్పుడో?

బాత్రూముకెళ్ళిన వంటావిడ యింకా రాలేదు. ఆశ్చర్యం వేసి, మామ్మ గదిలోనుండి వసారావేపు వెళ్ళా...అక్కడ పాలేరు పడుకుంటాడు. వాడొచ్చాడో లేదో చూద్దామనుకున్నా... వసారా తలుపు వేసుంది. వసారా తలుపుదాకా వెళ్ళాక వినిపించాయి. నిట్టూర్పులు... చాలా భారంగా వున్నాయి. గుసగుసలు...మూలుగులు...యెవరో యిద్దరున్నారు. వసారాలో...యెవరు?

వసారా తలుపు తీసి చూడచ్చు కాని తెరిచి చూడబుద్దెయ్యలేదు. పడుకున్నా... నిద్రరావడం లేదు. రాదు కూడా... వసారాలో దాంపత్యం యెవరిదో తెలుసుకోవాలి. యేదైనా యెదురు చూడ్డం చాలా కష్టం, కానీ తప్పదు... వసారాలో వున్న దెవరో మెల్లమెల్లగా అర్థం అవుతోంది... కాని స్పష్టంగా తెలుసుకోవాలి...చాలాసేపు చీకట్లో... సమయం తెలియలేదు...నిద్రరాలేదు..ఎదురుచూత ఫలించి, వసారా తలుపు తెరుచుకు వంటావిడ మామ్మగదిలోకి వచ్చింది. చిన్నగావున్న దీపాన్ని పెద్దదిగా చేసి, మామ్మ దగ్గరకెళ్ళి... పక్కబట్టలు చూసింది. పక్కబట్టలు తడిసినట్టులేవు వచ్చి దీపాన్ని తగ్గించి, లాంతరు గదిమూలగాపెట్టి పక్కమీదికి చేరుకుంది. తనువు అలిసినట్టుంది. వెంటనే నిద్రలోకి జారుకుంది.

కాసేపు యెదురు చూసి, మెల్లగా లేచాను. చప్పుడు చేయకుండా వసారాలోకి వెళ్ళా, సాంబడు సామ్రాజ్యాన్ని జయించిన వీరుడ్లా మైమరచి,గుర్రుపెడుతూ నిద్రపోతున్నాడు.

ఇంతగొప్పడ్రామా యెక్కడా చూడ్లేదు...అందుకే అర్థంచేసుకునేసరికి చాలా సమయం పట్టింది. వచ్చి పడుకున్నా... నిద్రపట్టలేదు తలనిండా ఆలోచన్లు, యేవో అస్పష్ట ఆలోచనలు! నా ఆలోచనలు నాకే భయం వేసాయి. వీధిలో గంటలచప్పుడు, తెల్లారినట్టుంది. యెవరో యెడ్లని తోలుకుపొలానికెళ్ళున్నారు. పూర్తిగావెలుగురాలేదు. గాని తూర్పుయెర్రబడింది. కళ్ళని నిద్రకమ్మేసింది.

తెలివొచ్చేసరికి, ఇల్లంతా నిశ్శబ్దంగా వుంది.నేను లేవడం చూసి వంటావిడ లోపలినుండి చిన్న బకెట్ తో నీళ్ళు తెచ్చి వీధరుగు మీద పెట్టి "మొహం కడుక్కో బాబు కాఫీ పట్టుకొస్తా" అంది.

యెప్పుడూ వేరే దృష్టితో చూడ్లేదుగానీ రాత్రి జరిగిన సంఘటన తర్వాత దృష్టి అప్రయత్నంగా అటుపోయింది. వయసు నలభై అయినా శరీరంలో బిగి తగ్గలేదు. అది పొడుచుకు కనిపిస్తోంది. రవికముడి రంకెలేస్తోంది. వంటావిడ స్వరంలో నెమ్మది, కళ్ళల్లో అమాయకత్వం వెనుక కోర్కెల సమాధి,వెనుక యెత్తైన పిరుదులు, విచిత్రంగా లబ్జుగా వూగుతున్నాయి. సాంబడు అదృష్టవంతుడు!

ఆరోజు నేనెక్కడికీ పోలేదు. పగలల్లా నిద్రపోయాను. సాయంత్రం ఆచారిగారొచ్చి, మామ్మకి జ్వరతీవ్రత తగ్గుతోందని చెప్పిపోయారు. అంటే మామ్మమళ్ళీ యముడ్ని జయించి,ఈలోకం వేపు మళ్ళింది. యముడు నిస్సహాయంగా నిలబడి వింతగా చూస్తున్నాడు.

ఆరాత్రి నేను పడుకోలేదు. కానీ నేను వేసిన కాపు వృధాయింది. వంటావిడ సాంబడి పక్కలోకి వెళ్ళలేదు. యెదురుచూసి... యెదురుచూసి యెప్పుడో తెల్లవార్ఝమున నిద్రపట్టింది.

ఆరోజు మామూలే ఆచారిగారు చూడ్డానికొచ్చి,"ప్రాణం మహగట్టిదోయ్"అన్నాడు.

ఆ విషయం అతడు చెప్పక్కర్లేదు. మాకు తెలుస్తూనేవుంది. మామ్మకి ఈ జీవితం మీద యింత మోజెందుకో ...జీవితప్రయాణంలో కొందరు తొందరగా పోయేరని భావిస్తాం ..కొందరు యెప్పుడొదుల్తార్రాఅనిపిస్తుంది. మామ్మ జీవితం వల్ల యెవరికి మంచి యేం సాధించడం కోసం ఇంకా ఈలోకాన్ని పట్టుకువేళ్ళాడుతోంది. మామ్మ వల్ల సాంబడు వంటావిడ తప్ప యెవరు లబ్ధిపొందుతున్నారు. ఆలోచన్లు ...మెదడ్ని తినేసే ఆలోచన్లు.

మామ్మ జీవితం ఏమిటో నాకర్థం కాలేదు. ఎవరో అన్నట్టు ఈ ముసలాళ్ళలైఫ్ స్టయిల్ ఏమిటి? ఈ పల్లెటూర్లో లైఫ్ స్టయిల్ వుంటుందా? లేదు వుంది. ఇక్కడ వున్నన్నాళ్ళు ఆమెకి తిరుగులేదు. ఆమె మాటకి విలువపోదు.అందుకే నాన్న ఏం మాట్లాడకుండా పట్నం పోయారు.

పట్నంలో మామ్మకి ఆ విలువే ఉండకపోను. స్థానబలిమిగాని తనబలిమిగాదు. అందుకే నాలో మామ్మపట్ల ఏవిధమైన సెంటుమెంటు లేవు. కొందరు మనుషుల్ని పోగొట్టుకుంటే బాధపడతాం. మామ్మ ఎక్కువ జీవించిందా? అన్న అనుమానం. ఈచావు ఆవిడ జీవితంతో దోబూచులాడుతోంది.

చంపేస్తే ... అది హత్య అవదు ఆవిడ ఎలాగూ చస్తోంది. నేను కొంచెం సహకరిస్తున్నా ...అంతే ఎవరేనా చంపేసానని తెలుసుకుంటారా తెలుసుకోలేరు.అంత ఘర్షణ వుండదు. అర్భకురాలు, అయిదునిముషాల్లో పాడెకట్టేయచ్చు...కాని అంతవరకూ బాగున్నది అకస్మాత్తుగా నిర్జీవియితే అనుమానం రావచ్చా? రావచ్చు ఎవరు గమనిస్తారు?. వంటావిడ ... ఆవిడ మనసులో కలవరం లేపాలి. అంత వివరంగా చూడకుండా చెయ్యాలి ఎలా?.

రాత్రి వంటావిడ పడుకోదు. సాంబడు పడుకోడు. పగలు ఇద్దరూ మాట్లాడుకోరు. కానీ రాత్రయేసరికి పడక సుఖంకావాలి. అది రహస్యంగా వుండాలి. లేదా వంటావిడకి ఆవిడ బతుకుగల్లంతైపోతుంది. ఆవిడ కులం ఏమిటి? ఈ పల్లెలో వసారాదాటడానికే అర్హతలేని సాంబడికి, అంగసంగమం కలుగచేస్తోంది. అంగజుడికి స్త్రీ,పురుష బేధం తప్ప మరొకటి అక్కరలేదు. ఆకలికి అది కూడా అక్కరలేదు. వంటావిడ రహస్యం బైటపడేస్తే, తనకి లొంగి తన పక్క సాంబడి నుండి నా మంచం మీదకి మార్చేస్తుంది. తనకి కావల్సింది వంటావిడ పొంద కాదు, మరి ఆవిడలో తప్పు బహిర్గత మయిందన్న భయం రేపడం ...హడలగొట్టాలి. ..దాంతో ఆవిడ ఆలోచన నశించాలి. అప్పుడు ఆవిడ లొంగుతుంది. అనుకోకుండా కలిసొచ్చిన అవకాశాన్ని వినియోగించుకోవాలి. ఎందుకిలాంటి ఆలోచన్లు వస్తున్నాయి?

మహత్వాకాంక్ష నాకోరిక తీరాలంటే సాహసం చెయ్యాలి. సాహసం చేసినంతమాత్రాన కోరిక తీరుతుందా? సాహసం చెయ్యకపోతే అదీ తీరదు. ప్రయత్నం చెయ్యాలి. అన్ని రాక్షసకృత్యాలకి రాత్రి బలాన్నిస్తుంది.

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

Post your comments